

chomość własna jednostki będącej wykonawcą narodowych planów gospodarczych, położona za granicą albo przysługująca tej jednostce prawa rzeczowe na cudzej nieruchomości tam położonej.

Dokonanie przez jednostkę będącą wykonawcą narodowych planów gospodarczych płatności wynikającej z zatwierdzonej umowy wymaga osobno uprzedniego indywidualnego zezwolenia dewizowego, jeżeli nie zostało co do tego udzielone zezwolenie dewizowe ogólne.

3. Krajowcy dewizowi nie będący jednostkami gospodarki uspołecznionej (osoby prywatne) mogą zawierać umowy wymienione w pkt 1, jak również dokonywać płatności wynikających z tych umów tylko za uprzednim zezwoleniem dewizowym.

4. Darowizny ze strony krajowców dewizowych (jednostek będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych lub innych jednostek) nieruchomości położonych za granicą lub praw rzeczowych na nieruchomościach tam położonych, nie obciążone świadczeniami wzajemnymi i nie powodujące przeto przeniesienia własno-

ści ani posiadania wartości dewizowych — jako stanowiące jednak dysponowanie mieniem posiadanym za granicą (art. 22 ustawy dewizowej), mogą być czynione na rzecz krajowców lub cudzoziemców dewizowych tylko za uprzednim zezwoleniem dewizowym.

5. Do udzielania indywidualnych zezwoleń dewizowych zarówno dla jednostek będących, jak i nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych, uprawniony jest Narodowy Bank Polski (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 maja 1952 r. Monitor Polski Nr A-47, poz. 647).

6. Indywidualne zezwolenie dewizowe powinno być przedłożone przy sporządzaniu notarialnego aktu umowy oraz przy zgłaszaniu w kraju wniosków dotyczących wpisów hipotecznych.

7. Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika postanowienia okólnika Nr 3 Komisji Dewizowej z dnia 18 marca 1948 r. w sprawie obrotu nieruchomościami i prawami rzeczowymi na nieruchomościach (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr 6) nie mają zastosowania.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

24

ORZECZENIE Nr 1 MINISTRA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO

z dnia 29 września 1952 r.

o przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 lit B i ust. 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. z 1947 r. Nr 16, poz. 62, z 1948 r. Nr 25, poz. 170 i z 1949 r. Nr 29, poz. 212) orzeka się:

Na własność Państwa zostaje przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwo „Teodor Rózkowski i S-ka” Zaopatrzenie Okrętów — Fabryka Konserw i Przetworów Mięśnych w Gdyni-Grabówku przy ul. Czerwonych Kosynierów Nr 129 (siedziba S-ki przy ul. Świętojańskiej Nr 13a).

Przedsiębiorstwo powyższe zostało zamieszczone w wykazie Nr 10 lp. 2 przedsiębiorstw, co do których nie zgłoszono zarzutów z § 28 cytowanego wyżej rozporządzenia, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Wojewódz-

kiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 lutego 1952 r. Nr 4, poz. 17.

Przedsiębiorstwo podlega przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego:

w z. *W. Zawadzki*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu Sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.